

Pauli bref till Filemon.

Aposteln hälsar Filemon, v. 1. Och tackar Gud för hans kärlek och tro på Kristus, v. 4. Därhos beder han honom, att han ville mottaga sin förlupne träl Onesimus igen, eftersom han nu var omvänd till evangeliets gemenskap och vorden bägges deras broder i Kristus, v. 8. Beder ock, att han ville bereda honom härbärge, v. 22. Och slutar så med hälsningar, v. 23.

Paulus, Kristi Jesu fånge¹, och brodern Timoteus, till Filemon, vår älskade broder och medarbetare,

¹ Ef. 3: 1, kap. 4: 1. 2 Tim. 1: 8.

2. och Appfia, vår älskade syster. och Arkippus, vår medkämpe, och den församling, som kommer tillhopa i ditt hus¹.

¹ 1 Kor. 16: 19. Kol. 4: 15, 17.

3. Nåd vare med eder och frid af Gud, vår Fader, och Herren Jesus Kristus¹.

¹ Rom. 1: 7.

4. Jag tackar min Gud alltid, då jag tänker på dig i mina böner¹,

¹ 1 Tess. 1: 2. 2 Tess. 1: 3.

5. eftersom jag hör om den kärlek och den tro, som du hafver till Herren Jesus och till alla heliga¹.

¹ Ef. 1: 15. Kol. 1: 4.

6. Och jag beder, att den tro, som du hafver gemensam med oss, må visa sig verksam i kunskap om allt godt, som I hafven i Kristus Jesus.

7. Ty vi hafva fått stor glädje och hugnad af din kärlek, då de heligas

hjärtan genom dig, käre broder, hafva blifvit vederkvickta.

8. Därföre, ändock jag i Kristus hafver mycken frimodighet till att bjuda dig, hvad du bör göra,

9. beder jag dig likväl hellre därom för kärlekens skull — jag, sådan jag nu är, den gamle Paulus och därtill nu en Jesu Kristi fänge.

10. Jag beder dig för min son, som jag hafver födt¹ i mina bojor, för Onesimus²,

¹ 1 Kor. 4: 15. ² Kol. 4: 9.

11. som fordom icke var dig till gagn, men nu är både dig och mig till gagn.

12. Honom hafver jag nu sändt tillbaka. Mottag du honom, sasom vore han mitt hjärta.

13. Jag hade väl velat behålla honom hos mig, för att han i ditt ställe skulle hafva tjänat mig uti mina bojor för evangelii skull.

14. Men jag ville intet göra utan ditt samtycke, på det att du ej måtte göra det goda af tvång, utan af fri vilja.

15. Ty därföre till äfventyrs blef han skild ifrån dig för en liten tid, att du skulle få honom igen för evigt,

16. icke längre sasom en träl, utan sasom något vida mer än en träl, så-

som en älskad broder — i synnerhet för mig, huru mycket mer för dig, bade efter köttet och i Herren!

17. Om du nu haller mig för din medbroder, så tag emot honom, såsom vore det jag.

18. Om han hafver gjort dig någon orätt, eller om han är dig något skyldig, så skrif det på min räkning.

19. Jag, Paulus, hafver detta skrifvit med min hand: Jag vill själf betala det. För att jag icke skall säga, att du är skyldig mig ännu mer, nämligen dig själf.

20. Ja, käre broder, måtte jag få gagn af dig i Herren. Vederkvick mitt hjärta i Herren.

21. Jag hafver skrifvit till dig i förtröstan¹ på din lydaktighet, vetande, att du gör ännu mer, än jag säger.

¹ 2 Kor. 7: 16.

22. Därjämte bered mig ock härbärge, ty jag hoppas, att jag med edra böners hjälp skall varda skänkt åt eder¹.

¹ Fil. 1: 25, kap. 2: 24.

23. Epafras, min medfänge i Kristus Jesus, hälsar dig,

24. likaså Markus, Aristarkus, Demas, Lukas, mina medhjälpare.

25. Vår Herres, Jesu Kristi, nåd vare med eder ande¹. Amen.

¹ 2 Tim. 4: 22.